

**Näimme hänen tähtensä nousevan ja
tulimme kunnioittamaan häntä**

**Vi har sett hans stjärna gå upp och
kommer för att hylla honom**

Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko

18. - 25.1.2022

Ekumeniska böneveckan för kristen enhet

Rukouspäiväjulistus ja raamatuntekstit

Böndagsplakat och bibeltexter

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaassa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin
taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme
anteeksi velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag
det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för
prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Motsvarar översättningen i Bibel 2000

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

We saw the star in the East, and we came to worship him

Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va
The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches
www.oikoumene.org

Ruotsinkielinen aineisto:
SVERIGES KRISTNA RÅD
Box 14038
SE-167 14 Bromma
www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO / EKUMENISKA RÅDET I
FINLAND
PL / PB 210
00131 HELSINKI / HELSINGFORS
www.ekumenia.fi

Näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme kunnioittamaan häntä

Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom

Aineistoa

Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material

för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Suomennos: Mika K.T. Pajunen

Toimittajat:

Veijo Koivula, Suvi-Tuulia Vaara ja Mayvor Wärn-Rancken

Översättning och bearbetning:

Per-Magnus Selinder

ERITYISET KIITOKSET Lähi-idän kirkkojen neuvostolle ja kansainväliselle työryhmälle, joka valmisti aineiston:

SÄRSKILD TACKSAMHET riktas till Kyrkornas råd i Mellanöstern och den internationella arbetsgruppen som förberedde materialet:

Revd Father Dr Boulos Wehbe, Greek Orthodox Church of Antioch (Lebanon)

Revd Dr Rima Nasrallah, Evangelical National Church (Lebanon)

Revd Father Dr Roger Akhrass, Syriac Orthodox Church of Antioch (Syria)

Dr John Daniel, Evangelical Synod of the Nile (Egypt)

Sr Emily Tannous, Maronite Church (Lebanon)

Revd Father Gabriel Hachem, Greek Melkite Catholic Church of Antioch (Lebanon)

Revd Father Martin Browne, OSB, Glenstal Abbey (Ireland)

Ms Anne-Noëlle Clément, Unité Chrétienne (France)

Revd Anthony Currer, Pontifical Council for Promoting Christian Unity (Vatican)

Dr Ani Ghazaryan Drissi, Programme Executive of the Faith and Order

Secretariat at the World Council of Churches (Switzerland)

Revd Dr Jochen Wagner, Arbeitsgemeinschaft Christlicher Kirchen in Deutschland (Germany)

Dr Hanne Lamparter, German Lutheran Church (Germany)

Sr Leticia Candelario Lopez, erbum Dei Missionary Fraternity (Singapore)

Revd Dr Odair Pedroso Mateus, Director of Faith and Order - WCC (Switzerland)

Revd Father James Puglisi, SA Friar of the Atonement, Centro Pro Unione (Italy/USA)

Revd Dr Mikie Roberts, Programme Executive for Spiritual Life – WCC (Switzerland)

Dr Clare Watkins, University of Roehampton (England)

Aineiston valmistelu tehtiin etäyhteyksien välityksellä Covid19-pandemian takia. Huolimatta alueen ihmisoikeustilanteesta, ennennäkemättömästä kansainvälisestä terveystilanteesta ja Beirutissa 4.8.2020 tapahtuneesta vakavasta räjähdysnettomuudesta, Lähi-idän kirkkojen neuvoston työryhmä valmisti aineiston ja osallistui etätyöskentelyyn. Kansainvälinen työryhmä kiittää ja rukoilee kristittyjen kasvavan yhteyden Lähi-idässä ja ympäri maailmaa johtavan oikeudenmukaisempaan elämään kaikille meidän ajassamme ja tulevaisuudessa.

Materialet har förberetts på distans p.g.a. Covid19 pandemin. Trots människorättssituationen på området, en unik internationell hälsokris och trots den allvarliga explosionen i Beirut 4.8.2020 kunde Kyrkornas råd i Mellanöstern förbereda materialet och delta i distansarbetet. Den internationella arbetsgruppen tackar och ber om en ökad kontakt mellan kristna i Mellanöstern och i hela världen som skulle leda till ett rättvisare liv åt alla i vår tid och i framtiden.

Sisällys

Herran rukous.....	2
Kristuksessa on kansojen toivo.....	6
Raamatunteksti.....	7
Johdanto vuoden 2022 teemaan.....	8
Raamatun mietiskelyt ja rukoukset kahdeksalle päivälle.....	13
Ensimmäinen päivä.....	13
Toinen päivä.....	14
Kolmas päivä.....	15
Neljäs päivä.....	17
Viides päivä.....	18
Kuudes päivä.....	19
Seitsemäs päivä.....	21
Kahdeksas päivä.....	22
Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2022.....	24
Rukouspäivien raamatuntekstit 2022.....	26
Viisaat tietäjät itämaan.....	29

Innehåll

Herrens bön.....	2
I Kristus är hoppet för alla folkslag.....	30
Den bibliska texten.....	31
Introduktion till temat för året 2022.....	32
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna.....	36
Dag 1.....	36
Dag 2.....	37
Dag 3.....	38
Dag 4.....	39
Dag 5.....	40
Dag 6.....	42
Dag 7.....	43
Dag 8.....	44
Plakat om två ekumeniska böndagar år 2022.....	46
Böndagarnas bibeltexter 2022.....	48
Ifrån östern vi vise män.....	50

Kristuksessa on kansojen toivo

Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikkoa vietetään eri puolilla maailmaa 18.–25.1.2022. Otsikkona on *Näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme kunnioittamaan häntä.* (Matt. 2:2.) Aihe viittaa tietysti Uuden testamentin suureen kertomukseen Jeesuksen syntymästä. Lähi-idän kristityt kutsuvat meidät itämaan tietäjien tapaan seuraamaan tähteä eli Kristusta ja kunnioittamaan Jumalaa. Kahdeksan päivän rukousjakso muistuttaa Jumalan johdatuksesta ja lupauksista. Meitä kehoitetaan suunnistamaan elämämme maastossa luottaen siihen, että Jumala hyvän tahtonsa mukaan avaa tarvittaessa tien sinnekin, missä ihminen näkee vain umpikujan. Tähän sisältyy lohdullinen ajatus toivosta kaikille oman tiensä kanssa kamppaileville. Toivo on erityisen tärkeää nyt, kun COVID19-pandemia on parin viime vuoden ajan laittanut niin monen ihmisen arjen uusiksi. Pandemia on monin tavoin vaikuttanut myös kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen toimintaan sekä monin paikoin lisännyt yksinäisyyden kokemusta. Samalla ilmastonmuutos ja muut yhteiskunnalliset haasteet koettelevat ihmisten turvallisuudentunnetta.

Rukousviikolla meitä kutsutaan myös itsetutkiskeluun: rakennanko omilla valinnoillani oikeudenmukaisuutta ja toivoa maailmaan? Olenko Jumalan työtoveri ja pyrinkö lievittämään muiden kärsimystä niillä lahjoilla, joita olen saanut? Myös kristittyjen välistä yhteyttä rakennetaan jakamalla kunkin perinteen lahjoja vieraanvaraisesti ja siten ykseydestä tulee merkki koko maailmalle. Lähi-idän kristityt korostavat, että kirkkojen on toimittava yhteistyössä voidakseen auttaa avuntarpeessa olevia, ottaa vastaan kotinsa menettäneitä ja turvapaikkaa etsiviä, keventää raskautettujen taakkoja sekä rakentaa oikeudenmukaista ja rehellistä yhteiskuntaa. Jumalan pelastustyön kunnioittamisesta nousee kiittollisuus, joka näkyy kristityn elämässä toimintana lähimmäisten hyväksi ja Jumalan kunniaksi.

Rukousviikkoa on hyvä viettää yhdessä oman alueen kristittyjen kanssa: tutustuminen, yhteinen rukous ja toiminta luovat pohjaa sille, että Jeesuksen rukous yhteydestä ja ykseydestä voisi tulla eletyksi todellisuudeksi niin omalla paikkakunnalla kuin maailmanlaajassa kirkossa.

Siunattua yhteistä rukousviikkoa toivottaen,
Toimituskunta

Raamatunteksti

Matt. 2:1-12

1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä. 2 He kysyivät: »Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitustamme.» 3 Kuullessaan tästä kuningas Herodes pelästyi, ja hänen kanssaan koko Jerusalem. 4 Hän kutsui koolle kansan ylipapit ja lainopettajat ja tiedusteli heiltä, missä messiaan oli määrä syntyä. 5 »Juudean Betlehemissä», he vastasivat, »sillä näin on ilmoitettu profeetan kirjassa:

6 – Sinä, Juudan Betlehem,
et ole suinkaan vähäisin heimosi valtiaista,
sillä sinusta lähtee hallitsija,
joka on kaitseva kansaani Israelia.»

7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä juurta jaksain selville, milloin tähti oli tullut näkyviin. 8 Sitten hän lähetti heidät Betlehemiin. »Menkää sinne», hän sanoi, »ja ottakaa asiasta tarkka selko. Kun löydätte lapsen, niin ilmoittakaa minulle, jotta minäkin voisin tulla kumartamaan häntä.» 9 Kuninkaan sanat kuultuaan tietäjät lähtivät matkaan, ja tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, se pysähtyi siihen. 10 Miehet näkivät tähden, ja heidät valtasi suuri ilo. 11 He menivät taloon ja näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, avasivat arkkunsa ja antoivat hänelle kalliita lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

12 Unessa Jumala varoitti tietäjiä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

JOHDANTO VUODEN 2022 TEEMAAN

Näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme kunnioittamaan häntä

(Matt. 2: 1-12)

Tähden nouseminen Juudean taivaalle edustaa Matteuksen evankeliumin (2:1-12) mukaan kauan odotettua toivon merkkiä, joka johtaa tietäjät ja kaikki maan kansat paikkaan, jossa tosi kuningas ja Pelastaja ilmestyy. Tämä tähti on lahja ja Jumalan rakastavan läsnäolon merkki koko ihmiskunnalle. Se osoitti tietäjille kuninkaan syntyneen. Se johtaa säteillään ihmiskuntaa kohti suurempaa valoa, Jeesusta, uutta valoa, joka valaisee jokaisen ihmisen ja johtaa meidät Isän kunniaan ja hänen sädehtivään kirkauteensa. Jeesus on valo, joka tuli meidän pimeytemme, kun hän tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja Neitsyt Mariasta ja tuli ihmiseksi. Jeesus on valo, joka meni vielä syvemmälle maailman pimeyteen, kun hän meidän ja meidän pelastuksemme tähden luopui omastaan ja oli kuuliainen kuolemaan asti. Hän teki tämän valaistakseen meille tien Isän luo, että me voisimme tulla tuntemaan Isän ja tuntea hänen rakkautensa meitä kohtaan, Isän, joka antoi ainoan Poikansa, jotta uskoessamme häneen, emme joutuisi kadotukseen, vaan saisimme iankaikkisen elämän.

Tietäjät näkivät tähden ja seurasivat sitä. Raamatun tulkitsijat ovat perinteisesti katsoneet tietäjien symboloivan tuona aikana vallinnutta ihmisten moninaisuutta ja idästä ilmestyvän tähden valon puolestaan kertovan Jumalan kutsun kuuluvan kaikille. Sen kuinka tietäjät etsivät innokkaasti vastasyntyntä kuningasta, he taas ovat nähneet kertovan koko ihmiskunnan totuuden, hyvyiden ja kauneuden nälästä. Ihmiskunta on aina luomisen alusta asti kaivannut Jumalaa antaakseen hänelle kunnian. Tähti ilmestyi, kun määrääjän täytyessä jumalallinen lapsi syntyi. Se julisti inkarnaation salaisuudesta alkavaa, kauan odotettua Jumalan pelastustekoa.

Tietäjät paljastavat meille Jumalan tahdon mukaisen kaikkien kansakuntien ykseyden. He matkustavat kaukaisista maista ja edustavat kulttuurien moninaisuutta. Kuitenkin heitä ajaa yhteinen vastasyntyneen kuninkaan näkemisen ja tuntemisen nälkä, joka kokoaa heidät pieneen betlehemiläiseen taloon yksinkertaisesti tuomaan tälle kunnioituksensa ja lahjansa. Kristityt on kutsuttu olemaan merkki Jumalan tuomasta ja tahtomasta ykseydestä maailmalle. Kristityt tulevat eri kulttuureista,

etnisyyksistä ja kielistä, mutta jakavat yhteisen halun etsiä ja palvoa Kristusta. Kristikansan tehtävänä on siten olla tähden tavoin merkki, joka ohjaa Jumalaa janoavaa ihmiskuntaa, johtaa kaikki Kristuksen luo ja toimii välineenä, jonka avulla Jumala tuo kaikkien kansojen ykseyden.

Tietäjien osoittamaan kunnioitukseen kuulu se, että he avaavat arkkunsa tarjotakseen lahjojaan, joiden on kristillisestä antiikista asti ymmärretty merkitsevän Kristuksen identiteetin eri piirteitä: kulta merkinä hänen kuninkuudestaan ja suitsuke hänen jumalallisuudestaan sekä mirhami ennakoimassa hänen kuolemaansa. Lahjojen moninaisuus antaa meille kuvan eri kristillisten perinteiden erityisistä näkemyksistä Jeesuksen persoonaan ja työhön. Kun kristityt kokoontuvat yhteen ja avaavat arkkunsa ja sydämensä kunnioittaakseen Kristusta, kaikki rikastuvat, kun eri näkemykset jaetaan lahjoina toisille.

Tähti nousi idästä (Matt. 2:2). Aurinko nousee idästä ja pelastus ilmestyi Lähi-idäksi kutsutussa paikassa Jumalan armosta, hänen, joka siunaa meitä korkeudesta luoksemme saapuvalla aamunkoitolla (Luuk. 1:78).

Mutta Lähi-idän historia oli ja on edelleen konfliktien ja taistelujen sävyttämää, veren tahrinää sekä epäoikeudenmukaisuuden ja sorron synkistämää. Aivan viimeisimpänä Palestiinan Nakbasta (Palestiinan arabiasukkaiden vuoden 1948 sodan eksoduksesta) lähtien alue on nähnyt lukuisia verisiä sotia ja vallankumouksia sekä uskonnollisten ääriliikkeiden nousun. Tietäjien kertomus sisältää myös monia pimeitä piirteitä, kuten erityisesti Herodeksen despoottisen käskyn murhata kaikki Betlehemin alueen alle kaksivuotiaat lapset (Matt. 2:16-18). Näiden kertomusten julmuus puhuu samaa kieltä Lähi-idän pitkän historian ja vaikean nykytilanteen kanssa.

Kuitenkin juuri Lähi-idässä Jumalan sana juurtui ja kantoi hedelmää: kolmekymmentä-, kuusikymmentä- tai satakertaisesti. Ja täältä idästä apostolit lähtivät saarnaamaan evankeliumia aina maan ääriin saakka (Apt. 1:8). Lähi-itä tuotti tuhansia kristittyjä todistajia ja tuhansia kristittyjä marttyyreita. Ja silti koko pienen kristittyjen yhteisön olemassaolo on nyt uhattuna, kun monet joutuvat etsimään turvallisempaa ja rauhallisempaa elämää toisaalta. Samoin kuin valo, joka on Jeesus-lapsi, oli kerran uhattuna, niin on laita yhä enenevässä määrin myös Lähi-idän kristinuskon kohdalla näinä vaikeina aikoina.

Jerusalem on kristityille vahva vertauskuva, koska se on rauhan kaupunki, jossa koko ihmiskunta on pelastettu ja lunastettu. Rauha puuttuu kuitenkin tänään kaupungista. Monet osapuolet vaativat sitä omakseen toisistaan piittaamatta. Jopa rukouksesta on tullut Jerusalemissa poliittisten ja sotilaallisten toimenpiteiden kohde. Jerusalem oli kuninkaiden kaupunki, jonne Jeesus ratsasti voittoisana ja jossa hänet huudettiin kuninkaaksi (Luuk. 19:28-44). Tietäjät luonnollisesti luulivat löytävänsä tähden ilmoittaman vastasyntyneen kuninkaan tästä kuninkaallisesta kaupungista. Kertomus kuitenkin paljastaa, ettei kaupunkia ollutkaan siunattu Pelastaja-kuninkaan syntymällä, vaan koko Jerusalem oli sekasorron vallassa samoin kuin tänäänkin.

Lähi-itä tarvitsee taivaallista valoa kulkemaan asukkaidensa kanssa tänään enemmän kuin koskaan. Betlehemin tähti on merkinä siitä, että Jumala kulkee kansansa kanssa, tuntee heidän kipunsa, kuulee heidän huutonsa ja osoittaa heille myötätuntoansa. Se vakuuttaa meitä siitä, että vaikka olosuhteet muuttuvat ja kauheita onnettomuuksia tapahtuu, Jumalan uskollisuus ei petä. Herra ei väsy, eikä nuku. Hän kulkee kansansa kanssa ja tuo heidät takaisin, milloin he eksyvät tai joutuvat vaaroihin. Uskonvaellus on kulkemista Jumalan kanssa, joka varjelee aina kansaansa ja johtaa meitä pitkin historian ja elämän mutkikkaita polkuja.

Lähi-idän kristityt ovat valinneet tämän vuoden rukousviikon teemaksi idästä nousseen tähden monista syistä. Vaikka monet lännen kristityt juhlivat joulua, juhlivat monet idän kristityt edelleen suurempana juhlana joulua vanhempaa loppiaista, jolloin Jumalan pelastus paljastettiin kansakunnille Betlehemissä ja Jordanilla. Keskittyminen teofaniaan (Jumalan ilmestymiseen, loppiaiseen) on omalla tavallaan aarre, jonka Lähi-idän kristityt voivat tarjota veljilleen ja sisarilleen eri puolilla maailmaa.

Tähti johtaa tietäjät läpi Jerusalemin myllerryksen, jossa Herodes juonii murhatakseen viattomia. Tänäänkin monin paikoin ympäri maailmaa viattomat kärsivät väkivallasta ja sen uhasta ja nuoret perheet pakenevat Herodeksen ja Augustuksen kaltaisia tyranneja. Tällaisessa tilanteessa ihmiset etsivät merkkiä Jumalan läsnäolosta heidän kanssaan. He etsivät vastasyntyntä kuningasta, nöyryyden, rauhan ja rakkauden kuningasta. Mutta mistä löytyy tähti, joka johtaa heidät

hänen luokseen? Kirkon tulee olla tähti, joka valaisee tietä Kristuksen, maailman valon luo. Kirkosta tulee tähtenä toivon merkki vaikeuksien maailmassa ja merkki Jumalan läsnäolosta kansansa keskellä, merkki, joka kulkee heidän kanssaan halki elämän vaikeuksien. Kristityt ovat kutsuttuja valaisemaan tietä sanoin ja teoin niin, että Kristus voitaisiin yhä uudestaan paljastaa kansakunnille. Kuitenkin keskinäinen hajaannuksemme hämärtää kristillisen todistuksen valoa, tekee tiestä epämääräisen ja estää toisia löytämästä tietä Kristuksen luo. Jos taas kristityt kunnioittavat Kristusta yhdessä ja avaavat arkkunsa ja antavat toisilleen lahjansa, tulee meistä sen ykseyden merkki, jota Jumala haluaa koko luomakunnalleen.

Lähi-idän kristityt tarjoavat nämä Kristittyjen ykseyden rukousviikon aineistot tietäen, että maailma jakaa monet niistä vastoinkäymisistä ja vaikeuksista, joita he ovat itse kokeneet, ja kaipaa valoa, joka johtaisi Pelastajan luo, hänen, joka pystyy voittamaan pimeyden. Maailmanlaajuinen COVID-19-pandemia ja sitä seurannut talouskriisi sekä se, kuinka poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset rakenteet eivät ole onnistuneet suojelemaan kaikkein heikoimpia ja haavoittuvimpia, ovat alleviivanneet kuinka koko maailma tarvitsee sitä, että valo loistaisi pimeydessä. Tähti joka kaksi tuhatta vuotta sitten loisti idässä, Lähi-idässä, kutsuu meitä yhä edelleen seimen luo, sinne, missä Kristus on syntynyt. Se vetää meidät sinne, missä Jumalan Henki elää ja toimii, kasteemme todellisuuteen ja sydäntemme muuttumiseen.

Kun tietäjät olivat kohdanneet Pelastajan ja maahan heittäytyen kumartaneet häntä, palasivat he unessa saamansa varoituksen mukaan koteihinsa toista tietä. Samalla tavalla tulee yhteisessä rukouksessa jakamamme yhteyden innostaa meitä palaamaan omaan elämäämme, omiin kirkkoihimme ja maailmaamme uudella tavalla muuttuneina. Uusien reittien kulkeminen kutsuu meitä katumukseen ja oman elämämme uudistumiseen kirkoissamme ja yhteiskunnissamme. Kristuksen seuraaminen on meidän uusi tiemme, ja kristittyjen tulee epävakaassa ja nopeasti muuttuvassa maailmassa säilyä vakaina ja määrätietoisinakuin tähtikuviot ja loistavat planeetat. Mutta mitä tämä tarkoittaa käytännössä? Evankeliumin palveleminen tänään vaatii sitoutumista ihmisarvon puolustamiseen erityisesti kaikkein köyhimpien, heikoimpien ja marginalisoitujen kohdalla. Se vaatii kirkoilta läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta siinä, miten ne toimivat maailmassa ja toistensa kanssa. Se tarkoittaa sitä, että kirkkojen täytyy

toimia yhteistyössä toistensa kanssa voidakseen auttaa avuntarpeessa olevia, ottaa vastaan kotinsa menettäneitä, keventää raskautettujen taakkoja sekä rakentaa oikeudenmukaista ja rehellistä yhteiskuntaa. Tämä on kutsu kirkkoille toimia yhdessä niin, että nuoret voivat rakentaa Jumalan sydämen mukaista tulevaisuutta, jossa kaikki ihmiset voivat kokea elävänsä rauhassa, oikeudenmukaisuudessa ja rakkaudessa. Kirkkojen välinen uusi tie on näkyvän ykseyden tie, jota tavoittelemme uhrautuen rohkeasti ja pelottomasti niin, että päivästä päivään ”Jumala hallitsee täydellisesti kaikkea” (1. Kor. 15:28).

RAAMATUN MIETISKELYT JA RUKOUKSET KAHDEKSALLE PÄIVÄLLE

Ensimmäinen päivä: Nosta meidät ja tuo täydelliseen valoosi

“Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle”

(Matt 2:2)

Sak. 4:1-7 *Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa*

Ps. 139:1-10 *Sinä talutat minua väkevällä kädelläsi*

2. Tim. 1:7-10 *Armonsia mukaisesti... joka nyt on tullut julki, kun meidän Vapahtajamme, Kristus Jeesus, on ilmestynyt*

Joh. 16:7-14 *Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden*

Mietiskely

Me etsimme valoa tässä hauraassa ja epävarmassa maailmassa, toivon sädetä kaukaa. Pahuuden keskellä me kaipaamme hyvyttä. Me etsimme hyvää itsestämme, mutta heikkoutemme valtaa meidät niin, että oma toivomme pettää. Luottamuksemme on Jumalassa, jota ylistämme ja kunnioitamme. Jumala on viisauudessaan sallinut meidän toivoa jumalallista väliintuloa, muttemme saattaneet kuvitella, että Jumalan väliintulo olisi tapahtunut ihmisessä ja että Herra itse olisi tullut valoksi meidän keskuuteemme. Tämä ylitti kaikki odotuksemme. Jumala antoi meille lahjaksi ”voiman ja rakkauden hengen”. Me emme tule tälle täydellisen rakkauden tielle omaan voimaamme tai kykyymme luottaen, vaan Jumalan Pyhän Hengen vetäminä.

Keskeltä ihmiskunnan pimeyttä taivaalle nousee tähti. Näemme siinä valon, joka läpäisee meidät toisistamme erottavan pimeyden syvyydet. Tähti ei valaissut vain tiettyä historiallista hetkeä, vaan sen valo loistaa edelleen ja muuttaa historian kulun. Läpi aikakausien aina tähden ensi-ilmistymisestä saakka maailma on tullut tuntemaan Kristuksen seuraajien elämässä Pyhän Hengen innoittaman toivon. Heidän elämänsä todistaa Jumalan toiminnasta historiassa ja Pyhän Hengen pysyvistä läsnäolosta. Historian vaiheiden ja olosuhteiden muuttumisesta huolimatta Ylösnoussut loistaa yhä edelleen liikkuen läpi historian virran merkkivalona, joka ohjaa kaikkia hänen täydelliseen valoonsa ja voittaa pimeyden, joka erottaa meitä toisistamme.

Kaipuumme voittaa meidät toisistamme erottava pimeys laittaa meidät rukoilemaan ja tekemään työtä kristittyjen ykseyden puolesta.

Rukous

Herra Jumala, valaise tiemme edellämme kulkevan Kristuksen valolla ja johda meitä. Valaise meidät ja asu meissä. Johda meitä löytämään pieni seimi sydämessämme, siellä missä suuri valo vielä nukkuu. Valon Luoja, me kiitämme sinua lahjastasi, tähdestä, jonka valo ei hiivu eikä himmene, Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme ja Pelastajastamme. Anna hänen olla merkkivalona pyhiinvaelluksellamme. Paranna haavamme ja vedä meitä yhä lähemmäksi Valoa, että löytäisimme ykseytemme hänessä. Aamen.

Toinen päivä: Nöyrä johtajuus kaataa raja-aidat ja rakentaa rakkautta

”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt?”
(Matt.2:2)

Jer. 23:1-6 Hän on kuningas, joka hallitsee viisaasti

Ps. 46 Koko maailmasta hän hävittää sodat

Fil. 2:5-11 Hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen

Matt. 20:20-28 Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan

Mietiskely

Jeremias tuomitsee Israelin kuninkaiden huonon johtajuuden, joka jakoi kansan ja saattoi sen hajaannukseen. Heidän johtajuutensa tuhosi kansakunnan ja ajoi sen kansalaiset maanpakoon. Tätä vastoin Herra lupaa antaa paimenkuninkaan, joka ”saattaa maassa voimaan oikeuden ja vanhurskauden” ja kokoaan yhteen laumansa jäsenet.

Meidän maailmamme janoaa hyvää johtajuutta ja etsii lakkaamatta jotakuta, joka voisi täyttää tämän toiveen. Mistä löytäisimme sellaisen johtajan? Vain Kristuksessa olemme nähneet esimerkin Jumalan mielenmukaisesta kuninkaasta tai johtajasta. Samoin kuin meidät on kutsuttu seuraamaan häntä, on meidät myös kutsuttu seuraamaan hänen palvelevaa kuninkuuttaan sekä maailmassa että kirkossa. Kohtaamme Kristuksessa johtajan, joka ei raasta eikä revi rikki, vaan joka rakentaa ja tekee ehyeksi Jumalan nimen kunniaksi. Hänen valtansa ei palvele

itseään, eikä hän käytä pakkoa. Pikemminkin kohtaamme hänessä rakastavan, nöyrän palvelijan, joka ei pidä kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen. Juuri hän tuli palvelemaan ennemmin kuin palveltavaksi, ja siihen samaan kutsutaan hänen seuraajiaan. Tänäkin päivänä Lähi-idästä lähdetään maanpakolaisuuteen, koska ”oikeus ja vanhurskaus” käyvät yhä harvinaisemmiksi, ja sama tapahtuu monin paikoin eri puolilla maailmaa. Silti meillä on toivo, joka ei järky, vaikka ”kansojen meri kuohuu” ja ”valtakunnat” ympärillämme ”horjuvat”.

Sekä maailman että kirkon johtajilla on vastuu pikemminkin yhdistää kuin hajottaa ja jakaa Jumalan kansaa. Maailman ja kirkon jakaantuminen johtuu niin monesti aseman- ja vallanhimosta sekä oman edun tavoittelusta. Mitä uskollisemmin kristityt seuraavat Kristuksen palvelevaa johtajuutta sitä paremmin sekä maailman että kirkon jakaantuneisuus voitetaan. Kun teemme työtä vanhurskauden, oikeuden ja rauhan puolesta kaikkien hyvinvoinnin hyväksi, todistamme nöyrästi paimenkuninkaastamme ja vedämme toisia hänen läsnäoloonsa.

Rukous

Jumala, meidän ainoa apumme ja voimamme, me ylistämme sinua, sillä sinä olet oikeudenmukainen ja vanhurskas Jumala. Me tunnustamme edessäsi, että olemme usein himoinneet maailmallisen johtajuuden muotoja. Auta meitä etsimään Herraamme Jeesusta Kristusta, ei vallanpitäjien palatseista vaan vaatimattomasta seimestä, ja seuraamaan hänen nöyryyttään ja lempeyttään. Rohkaise meitä luopumaan omastamme ja palvelemaan toisia sinulle uskollisina. Tätä rukoilemme Kristuksen nimessä, joka yhdessä sinun ja Pyhän Hengen kanssa hallitsee ikuisesti kirkkaudessa. Amen.

Kolmas päivä: Kristuksen läsnäolo villitsee koko maailman

”Kuullessaan tästä kuningas Herodes pelästyi, ja hänen kanssaan koko Jerusalemi.”

(Matt. 2:3)

Neh. 4:15-17 Näin me jatkoimme työtä aamun koitosta siihen asti, kun tähdet syttyivät taivaalle

Ps. 2:1-10 Miksi kansat kapinoivat...?

2. Tes. 2:13-3:5 Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä

Matt. 2:1-5 Herodes pelästyi, ja hänen kanssaan koko Jerusalemi

Mietiskely

Herra on saapunut keskuuteemme. Kristuksen tuleminen järkyttää maailmanmenoa. Toisin kuin monet kansalliset johtajat Herra saapuu nöyryydessä ja tuomitsee pahan epäoikeudenmukaisuuden ja sorron, jonka voiman ja aseman himo saa aikaan. Jeesuksen tuleminen kutsuu parannukseen ja elämänmuutokseen, joka vapauttaa ihmiset kaikesta siitä, mikä riistää heiltä ihmisarvoa ja tuottaa kärsimystä. Jeesus näyttää, että Jumala on kärsivien kanssa, koska jokaisella on ihmisarvo Jumalan rakkaana lapsena. Jeesuksen läsnäolo synnyttää siten pelkoa, koska hän keikuttaa rikkaiden ja mahtavien venettä, niiden, jotka toimivat vain oman etunsa hyväksi ja kieltävät yhteisen hyvän. Mutta niille, jotka toimivat rauhan ja ykseyden hyväksi Kristuksen tuleminen tuo toivon valon.

Tänään meitä kutsutaan sitoutumaan toimimaan rakentavasti, että oikeudenmukaisuus voisi toteutua maailmassamme. Tämä merkitsee sitä, että meidän täytyy pysähtyä pohtimaan ja tunnistaa ne hetket, jolloin omat tiemme eivät ole olleet Jumalan oikeudenmukaisuuden ja rauhan teitä. Kun kristityt tekevät yhdessä työtä oikeudenmukaisuuden ja rauhan puolesta, ovat yrityksemme voimakkaampia. Ja kun kristityt tällä tavoin tekevät työtä yhdessä, tulee myös rukousvastaus kristittyjen ykseyden puolesta näkyväksi siten, että muutkin voivat tunnistaa Kristuksen läsnäolon maailmassa tänään. Me voimme tekojemme ja toimintamme kautta tuoda toivon valoa niin monille, jotka edelleen elävät poliittisen epävarmuuden, sosiaalisen köyhyiden ja rakenteellisen sorron pimeydessä. Hyvä uutinen on, että Jumala on uskollinen. Hän vahvistaa ja varjelee meitä aina pahalta sekä innoittaa työskentelemään toisten hyvän puolesta ja erityisesti niiden, jotka elävät kärsimyksen, vihan, väkivallan ja kivun pimeydessä.

Rukous

Oi Herra, sinä olet johtanut meidät ulos pimeydestä Jeesuksen luo. Sinä olet valaissut toivon tähdellä elämämme. Auta meitä sitoutumaan yhdessä sinun rakkauden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan hallintosi tuomiseen ja siten olemaan toivon valona kaikille niille, jotka elävät ahdistuksen ja epätoivon pimeydessä. Tartu meitä kädestä, Herra, että voisimme nähdä sinut arkipäivässämme. Poista pelkomme ja ahdistuksemme, kun seuraamme sinua. Anna valosi loistaa meille ja sytytä sydämemme palamaan, että rakkautesi ympäröisi meitä lämmöllään. Nosta meidät luoksesi, sinä joka luovuit omastasi meidän vuoksemme niin, että meidän elämämme voisivat ylistää sinua, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Aamen.

Neljäs päivä: Vaikka olemme pieniä ja kärsiviä, ei meiltä mitään puutu

”Sinä, Juudan Betlehem, et ole suinkaan vähäisin”

(Matt. 2:6)

Miika 5:2-5a, 7-8 *Sinun keskuudestasi nousee Israelille hallitsija*

Ps. 23 *Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.*

1. Piet. 2: 21-25 *Nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo*

Luuk. 12:32-40 *Älä pelkää, pieni laumani*

Mietiskely

Pienessä ja alhaisessa Betlehemin kaupungissa tuli Herra, Jumalan Poika tähän maailmaan. Nöyrän maalaistytön kohdussa hän tuli ihmiseksi ja päätti elää ihmiselämänsä tuntemattomuudessa ja yksinkertaisuudessa. Hänestä tuli siemen peltoon, taikinajuuri taikinaan ja pieni valonsäde silmillemme, valo, joka täyttää kaiken maan. Efratan tuntemattomuudesta tuli hallitsija, sielujemme paimen ja kaitsija. Ja vaikka hän on meidän paimenemme, tuli hänestä Karitsa, joka kantaa maailman synnit, että me voisimme parantua.

Juudan suurten sukukuntien joukossa vähäisestä Betlehemistä tuli suuri, koska siellä syntyi paimenten Paimen ja kuninkaiden Kuningas. ”Leivän taloa” merkitsevä Betlehem voi olla vertauskuva kirkosta, joka tuo elämän leivän maailmaan. Kirkko, tämän päivän Betlehem, on edelleen paikka, jonne heikot, voimattomat ja pienet ovat tervetulleita, koska siellä on paikka jokaiselle. Näiden jyvien keräämisestä tulee elonkorjuu. Yhteisestä taikinajuuresta tulee suuri voima. Yhteen keräytyistä valonsäteistä tulee ohjaava valo.

Poliittisen myllerryksen, kasvavan ahneuden kulttuurin ja vallan väärinkäytösten keskellä tässä maailmassa kristityt samoin kuin muutkin Lähi-idässä kärsivät vainoa ja kokevat marginalisaatiota eläen väkivallan ja epäoikeudenmukaisuuden pelossa. He eivät kuitenkaan ole peloissaan, koska Paimen kävelee heidän kanssaan, kokoaa heidät yhteen laumaan ja tekee heistä rakastavan läsnäolonsa merkin. Yhdistyneinä he ovat taikinajuuri, joka hapattaa koko taikinan. He saavat nöyryyden esikuvan Kristuksessa, joka kutsuu heitä ylittämään kaikki erottavat raja-aidat ja yhdistymään yhdeksi laumaksi. Vaikka he ovat vähälukuisia, seuraavat he kärsimyksissään Karitsaa, joka kärsi maailman pelastuksen tähden. Vaikka heitä on vähän, ovat he toivossaan varmoja, eikä heiltä mitään puutu.

Rukous

Hyvä Paimen, pienen laumasi hajaannus murehduttaa Pyhää Henkeäsi. Anna anteeksi heikot yrityksemme ja hitautemme toteuttaa tahtoasi. Anna meille mielesi mukaisia viisaita paimenia, jotka tunnistavat hajaannuksen synnin, ja jotka johtavat kirkkoja oikeudenmukaisuudessa ja pyhydessä sinun ykseyteesi. Me pyydämme, Herra, kuule rukouksemme. Amen.

Viides päivä: Yhden Herran ohjaamana

”Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään.”

(Matt. 2:9)

2. Moos. 13:17-14:4 *Herra kulki pilvipatsaassa heidän edellään*

Ps. 121 *Minä kohotan katseeni vuoria kohti. Mistä saisin avun?*

Ilm. 22:5-9 *Sillä Herra Jumala on heidän valonsa*

Matt. 2:7-10 *Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään*

Mietiskely

Kirjoitukset kertovat meille yhä uudelleen ja uudelleen, kuinka Herra Jumala kulkee kansansa kanssa sekä suojelee ja varjelee heitä päivin ja öin. Polku ei ole aina välttämättä suora; joskus meitä johdetaan takaisin samaa tietä, mitä olemme tulleet, ja joskus toiste palaamme toista tietä. Mutta kaikessa matkanteossamme läpi elämän voimme luottaa Jumalaan, sillä ”ei hän väsy, ei hän nuku”, vaan auttaa meitä niin, ettei jalkamme horju ja ettemme kaadu.

Suurimmassakin pimeydessä Jumalan valo on meidän kanssamme.

Hänen valonsa loistaa profeettojen kautta, jotka hän lähetti näyttämään Jumalan kansalle tietä heidän edellään ja muistuttamaan heitä liitosta.

Kun aika täyttyi, loisti valo vielä täydellisemmin, kun Jumala lähetti ainoan Poikansa, Jeesuksen Kristuksen. Hän on valo, joka ohjaa kaikkia kansoja, Jumalan kirkkaus maailmassa, jumalallisen elämän lähde, joka sinetöi uuden liiton verellään.

Tie ykseyteen toistemme kanssa ja siten lähempään yhteyteen Kristuksessa ei näy aina kirkkaana edessämme. Kun itse vilpittömästi rakennamme ykseyttä, meidän on aivan liian helppoa kadottaa näkyvistämme kirjoitusten perussanoma: se, että Jumala ei hylkää

kansaansa edes heidän virheissään ja hajaannuksessaan. Tämä toivon sanoma ei kuulu vain kristityille vaan koko maailmalla. Tietäjien kertomus muistuttaa meitä siitä, että Jumala ohjaa kaikenlaisia ihmisiä tähden valolla Kristuksen, maailman valon luo.

Jumala lähettää Pyhän Hengen, jonka valossa näemme uskon silmin jumalallisen Lapsen totuuden ja kutsun kaikkien ykseyteen ja sovintoon hänessä. Juuri tämä Henki johtaa meidät pimeydestä ja murheesta Kristuksen valoon ja elämään.

Rukous

Oi Herra Jumala Isämme, sinä lähetit tähden johtamaan tietäjät ainoan Poikasi luo. Kasvata toivoamme sinuun ja anna meidän aina tuntea, että sinä kuljet kanssamme ja varjelet kansaasi. Opetä meitä seuraamaan Pyhän Henkesi johdatusta, näytipä polkumme miten oudolta tahansa niin, että voisit johtaa meitä ykseyteen Jeesuksessa Kristuksessa, maailman valossa. Avaa silmämme näkemään Henkesi ja rohkaise meitä uskossamme niin, että voisimme tunnustaa, että Jeesus on Herra, sekä kunnioittaa ja ylistää häntä sekä riemuita hänessä niin kuin tietäjät Betlehemissä.

Näitä siunauksia pyydämme sinulta Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.

Kuudes päivä: Yhden Herran ympärille kunnioittamaan kokoontuneina

”He näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta.”

(Matt. 2:11)

2. Moos. 3:1-6 *Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa*

Ps. 84 *Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot!*

Ilm. 4:8-11 *Osoittavat kunnioitustaan hänelle, joka elää aina ja ikuisesti*

Matt. 28:16-20 *Kun he näkivät hänet, he kumarsivat häntä*

Mietiskely

Kun tietäjät saapuivat kaukaisista maistaan Betlehemiin ja näkivät lapsen ja hänen äitinsä, he osoittivat hänelle kunnioitusta. Kun Jumala ilmestyy ja on läsnä keskellämme, katseet luodaan maahan ja polvet notkistetaan. Samoin Mooses peitti kasvonsa nähdessään palavan

pensaan, koska hän pelkäsi nähdä Jumalan. Opetuslapset olivat ihmeissään ja huolissaan, kun he näkivät ylönousseen Kristuksen Galilean vuorella. Siitä huolimatta he kumarsivat häntä. Taivaallisessa jumalanpalveluksessa kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät maahan valtaistuimella istuvan eteen. Näin me vastaamme Jumalan läsnäolon kohtaamiseen: me katsomme, ihmetys valtaa mielemme ja saattaa meidät osoittamaan kunnioitustamme.

Näemmekö? Valtaako ihmetys mielemme? Osoitammeko me todella kunnioitustamme? Kuinka usein katsomme näkemättä, silmät sokeina Jumalan läsnäololle? Kuinka voimme palvella Jumalaa totuudessa, jollemme ensin näe? Liian usein näkömme on rajautunut vain sotkuisiin riitoihimme ja unohdamme, että yksi Herra on antanut pelastavan armonsa meille kaikille ja että olemme osallisia yhdestä Hengestä, joka vetää meitä ykseyteen. Seuraamme usein ylpeydessämme vain omia lakejamme ja ihmisten perinnäissäädoksiä emmekä tunnista sitä rakkautta, joka meidät on kutsuttu jakamaan yhtenä kansana, jonka Kristuksen veri on vanhurskauttanut ja jolla on yhteinen usko Jeesukseen meidän Pelastajaamme.

Pyhän Hengen virvoittamina yhteisöinä kirkkomme kutsuvat meitä kulkemaan yhdessä kohti Kristus-lasta ja osoittamaan hänelle kunnioitusta yhtenä kansana. Myötätunnon Henki johtaa meitä toistemme luo ja johdattaa meitä yhdessä yhden Herramme tykö. Vain hänen johdatustaan seuraamalla voimme palvella häntä ”hengessä ja totuudessa”. Koska tulevaisuutemme Jumalassa on ykseys ja rakkaus, tulee myös tiemme tähän määränpäähän heijastaa tätä samaa totuutta ykseydestä Kristuksessa.

Rukous

Myötätuntoinen Jumala, sinä annoit sokeille näön tunnistaa sinut Pelastajaksensa, auta meitä katumaan. Anna armossasi suomujen pudota silmistämme ja johda meidät kumartamaan ja kunnioittamaan sinua Jumalanamme ja Lunastajanamme. Anna meidän surussamme ja syntiemme syvyydestä huolimatta rakastaa sinua koko sydämeistämme. Suo meidän kulkea yhdessä valosi johtamina, yksimielisinä ja yhdestä sydämeistä niin kuin ensimmäiset opetuslapset. Saakoon Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olla yllämme niin, että voisimme ylistää sinua Hengen yhteydessä ja todistaa sinusta kaikille ympärillämme. Amen.

Seitsemäs päivä: Yhteyden lahjat

”Silloin he ... avasivat arkkunsa ja antoivat hänelle kalliita lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.”

(Matt. 2:11)

Hoos. 6:1-6 *Uskollisuutta minä vaadin, en uhrimenoja*

Ps. 100 *Tulkaa hänen porteilleen kiittäen, hänen esipihoilleen ylistystä laulaen*

Apt. 3:1-10 *Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan*

Matt. 6:19-21 *Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi*

Mietiskely

Tehdessämme matkaa leivän kaupunkiin, Betlehemiin mietiskelemme tietäjiä, jotka tulivat osoittamaan kunnioitustaan Kristus-lapselle. He avasivat arkkunsa ja kantoivat vastasyntyneelle kuninkaalle lahjansa: kullan, suitsukkeen ja mirhan.

Historiallinen hajaannuksemme, väärät päänäpintymämme sääntöjen ja rituaalien suhteen ja touhumme maallisten asioiden parissa ovat erottaneet meidät toisistamme. Mitä lahjoja olemme siis valmistaneet kannattavaksi kuninkaalle, joka tulee valaisemaan elämämme ja johtaa meidät armossaan ykseyteen? Tiedämme ettei Jumala halua rikkauksiamme tai polttouhrejamme vaan pikemminkin, että hänen voimansa saa tehdä työtään meidän heikkoutemme kautta: ”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole”. Herra halajaa sykkiviä ja rakastavia sydämiämme, sydämiä, jotka ovat täynnä rakkautta häntä sekä erossa olevia veljiämme ja sisariamme Kristuksessa kohtaan; sydämiämme, jotka ylitsevuotavat armahtavia tekoja; ja sydämiämme täynnä tosikatunusta ja toivetta muutokseen. Valmistakaamme siis hänelle lahjaksi sydämemme täynnä rakkautta. Maahan heittäytyminen kumartaen edellyttää, että sydämemme on murtunut sen synnin tähden, joka meitä toisistamme erottaa, ja että olemme uskollisia hänelle, jota palvelemme. Tämä uskollisuus virvoittaa, parantaa ja sovittaa kaiken, mikä meissä, meidän ympärillämme ja meidän keskuudessamme kristittyinä on särkynyttä tai haavoitettua.

Kristus on jo antanut ykseyden lahjan kirkolleen. Me kasvamme keskinäisessä yhteydessä, kun jaamme armolahjat, joita olemme eri perinteissämme saaneet, ja tunnustamme, että Herra on kaikkien lahjojemme lähde.

Rukous

Kaikki ylistys, kunnia ja kiitos sinulle, oi Jumala. Sinä olet paljastanut itsesi Poikasi ilmestymisessä sekä niille, jotka ovat kauan odottaneet tulemistasi, että niille, jotka eivät ole sinua odottaneet. Sinä tunnet kärsimyksen ympärillämme ja hajaannuksen synnyttämän kivun. Sinä näet maailman kamppailevan ja tilanteen yhä huononevan Lähi-idässä, paikassa, jonka valitsit syntymällesi ja jonka läsnäolosi pyhitti. Me pyydämme, että saisimme sydämestämme ja sielustamme tuntea sinut. Me liitymme kaukaa tulevien tietäjien joukkoon ja rukoilemme, että avaisit sydämemme rakkaudellesi ja ympärillämme olevien veljiemme ja sisartemme rakkaudelle. Anna meille tahtoa ja kykyä toimia tämän maailman muuttamiseksi ja tarjota toisillemme yhteyttä vaalivia lahjoja. Anna meille loppumattomat lahjasi ja siunauksesi. Ota vastaan rukouksemme Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen, joka elää ja hallitsee sinun ja Pyhän Hengen kanssa. Aamen.

Kahdeksas päivä: Hajaannuksen tuttujen teiden tuolle puolen Jumalan uusille poluille

”He menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.”
(Matt. 2:12)

Jer. 31:31-34 Minä teen uuden liiton Israelin kansan kanssa

Ps. 16 Sinä osoitat minulle elämän tien

Ef. 4:20-23 Teidän tulee uudistua mieleltänne ja hengeltänne

Matt. 11:25-30 Olet salannut tämän viisailta ja oppineilta mutta ilmoittanut sen lapsenmielisille

Mietiskely

Me emme tiedä, mitä tietäjät - tähtitieteen ja navigoinnin asiantuntijat - ajattelivat, kun heitä varoitettiin palaamasta samaa tietä. Tämä saattoi hyvinkin hämmentää heitä, mutta sama valo, joka oli valaissut heidän matkansa, näytti heille, että oli toinen tie, toinen mahdollisuus. He saivat kutsun muuttaa suuntaa.

Huomaamme usein seuraavamme tuttuja tapoja tehdä asioita ja katsoa maailmaa. Kun nämä tiet ja tavat sulkeutuvat, hämmästelemme, miten meidän tulisi nyt edetä ja jatkaa matkaa. Jumalan taivaallinen johdatus

on aina valmiina näyttämään, että meitä varten on valmistettu toinen tie. Jumala on valmis uudistamaan liittonsa ja vapauttamaan meidät esteiden tuomasta turhautumisesta. Meidän ei tarvitse muuta kuin luottaa, että Ikaikainen, joka antoi meille valon, voi aina löytää meille tien eteenpäin, kun omat tiemme ja polkumme estyvät. Uusi alku on aina mahdollinen, kun olemme alttiita ja avoimia Hengen työlle. Kun katsomme kirkkoina menneeseen, näemme valaistumisen, ja kun katsomme tulevaisuuteen, niin etsimme uusia teitä loistaa yhä uudelleen evankeliumin valoa uudistuneella innolla ja toivottaa toinen toisemme tervetulleiksi niin kuin Kristus otti meidät vastaan Jumalan kunniaksi.

Kristilliset yhteisöt ovat vanhoilla tutuilla teilläään kulkeneet eroon toisistaan. Uusilla teillä joille Jumala meitä kutsuu, kristityt kulkevat yhdessä ja tulevat kumppaneiksi samalla pyhiinvaelluksella. Näiden uusien teiden löytyminen vaatii oikeaa ymmärrystä, nöyryyttä ja rohkeutta. Nyt on kääntymisen ja sovinnon aika.

Rukous

Armollinen Jumala, kun tunnemme vain yhden tien ja ajattelemme, että meidän tulee palata sitä, ja kun ajattelemme, että kaikki tiet ovat suljettuja ja vaivumme epätoivoon, aina silloin löydämme sinut. Sinä olet uudistettujen lupauksen Jumala. Sinä luot uusia teitä kuljettavaksemme, polkuja, joita emme osanneet odottaa. Me kiitämme sinua siitä, että ylität odotuksemme. Me kiitämme sinua viisaudestasi, joka ylittää ymmärryksemme. Me kiitämme sinua, koska luovat polkusi avaavat eteemme ennennäkemättömiä mahdollisuuksia. Jos tutkimme karttojamme, emmekä löydä reittiä, löydämme kuitenkin aina sinut, joka johdat meitä yhä ylivertaisempaa tietä. Me rukoilemme Jeesuksen Kristuksen Herramme kautta, Pyhän Hengen yhteydessä, että johtaisit meidät aina takaisin sinun luoksesi. Aamen.

JULISTUS KAHDESTA EKUMEEINISESTA RUKOUSPÄIVÄSTÄ VUONNA 2022

Näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme kunnioittaman häntä
(Matt. 2:1–12)

Ihminen tarvitsee toivoa. Toivo antaa uskoa huomiseen ja kantaa vaikeiden ja raskaiden aikojen yli. Koronapandemia on horjuttanut ihmisten toivoa ja tuonut tilalle epävarmuutta, pelkoa huomisesta, toivottomuutta ja turvattomuutta. Olemme kokeneet suuria muutoksia lyhyessä ajassa.

Olemme nähneet kuitenkin myös toivon pilkahduksia, jotka ovat olleet kuin tähtiä taivaalla. Rajoitteiden jälkeen tuli mahdollisuus läheisten tapaamiseen ja harrastustoimintaan osallistumiseen. Myös lääketieteen saavutukset pandemian nujertamiseksi ovat tuoneet toivoa. Yhteiskunta on kyennyt toimimaan ja suojaamaan kansalaisia.

Kristillisen uskon mukaan Jumala kutsuu ihmisiä epätoivosta toivoon, pimeydestä valoon. Ekumeenisen rukousviikon teema nostaa esille Kristuksen kirkkauden toivona. Itämaan tietäjät tekivät vaivalloisen matkan löytääkseen kuninkaan. Tähti johdatti heitä koko matkan Betlehemiin, jossa he näkivät Jeesus-lapsen, osoittivat hänelle kunnioitusta ja antoivat hänelle lahjoja. He löysivät etsimänsä, kun tähti johdatti heidät perille.

Vuonna 2022 Ekumeenisen vastuuviikon teema käsittelee kohtuullisuutta. Ihminen on kutsuttu Luojan työtoveriksi pitämään huolta luomakunnasta. Meitä kutsutaan kohtuullisuuteen sekä elintapojemme että kulutuksemme suhteen. Kulutus varsinkin rikkaissa maissa vaikuttaa koko maapalloon. Ilmastomuutos, taloudelliset ja sosiaaliset epäoikeudenmukaisuudet sekä ekologisesti kestävä elämäntapa uhkaavat maailman tulevaisuutta.

Raamattu varoittaa ahneudesta. Omat valintamme vaikuttavat kestävään

kehitykseen maapallolla. Luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen vaikuttaa myös ihmisten hyvinvointiin. Ihminen on täysin riippuvainen luomakunnan tasapainosta.

Maapallon ekosysteemi on herkkä kokonaisuus. Luovuudella sekä kohtuullisella ja vastuullisella elämäntavalla jokainen voi tuoda toivoa paremmasta huomisesta.

Sanoma toivosta kutsuu meitä rukoilemaan ja toimimaan luomakunnan parhaaksi. Haasteiden ja vaikeuksien keskellä uskomme, että Jumala toimii kauttamme luodakseen maailman, missä oikeudenmukaisuus, rauha ja ihmisten välinen solidaarisuus toteutuvat.

Helsingissä 11. lokakuuta 2021

Tasavallan presidentti
Sauli Niinistö

RUKOUSPÄIVIEN RAAMATUNTEKSTIT 2022

18.1. *Kristittyjen ykseyden rukouspäivä*

Neh. 9:12

Sinä johdit heitä päivällä pilvipatsaassa
ja yöllä tulipatsaassa
valaisten tien,
jota he kulkivat.

Kol. 1:24–27

Nyt iloitsen saadessani kärsiä teidän hyväksenne. Sen, mitä Kristuksen ahdistuksista vielä puuttuu, minä täytän omassa ruumiissani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta. Minusta on tullut sen palvelija, kun Jumala suunnitelmansa mukaisesti uskoi minun tehtäväkseni ilmoittaa teille täydellisesti sanansa, salaisuutensa, joka on ollut kätkössä aikojen alusta, sukupolvesta toiseen, mutta jonka Jumala nyt on paljastanut pyhilleen. Hän on tahtonut antaa heille tiedoksi, miten häikäisevän kirkas on tämä kaikille kansoille ilmaistava salaisuus: Kristus teidän keskellänne, kirkkauden toivo.

Matt. 2:1–12

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä. He kysyivät: »Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitustamme.» Kuullessaan tästä kuningas Herodes pelästyi, ja hänen kanssaan koko Jerusalemiin. Hän kutsui koolle kansan ylipapit ja lainopettajat ja tiedusteli heiltä, missä messiaan oli määrä syntyä. »Juudean Betlehemissä», he vastasivat, »sillä näin on ilmoitettu profetaan kirjassa:

– Sinä, Juudan Betlehem,
et ole suinkaan vähäisin heimosi valtiaista,
sillä sinusta lähtee hallitsija,
joka on kaitseva kansaani Israelia.»

Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä juurta jaksain

selville, milloin tähti oli tullut näkyviin. Sitten hän lähetti heidät Betlehemiin. »Menkää sinne», hän sanoi, »ja ottakaa asiasta tarkka selko. Kun löydätte lapsen, niin ilmoittakaa minulle, jotta minäkin voisin tulla kumartamaan häntä.» Kuninkaan sanat kuultuaan tietäjät lähtivät matkaan, ja tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, se pysähtyi siihen. Miehet näkivät tähden, ja heidät valtasi suuri ilo. He menivät taloon ja näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, avasivat arkkunsa ja antoivat hänelle kalliita lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

Unessa Jumala varoitti tietäjiä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

24.10. Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä

Ruut 1:6

Noomi päätti lähteä miniöittensä kanssa kotimatkalle Moabin maasta, sillä hän oli siellä kuullut, että Herra oli huolehtinut kansastaan ja antanut sille hyvän sadon.

1. Tim. 6: 6–8

Suuri rikkauten lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on. Emme me ole tuoneet mitään mukanaamme maailmaan emmekä voi viedä mitään täältä pois. Kun meillä on ruoka ja vaatteet, saamme olla tyytyväisiä.

Luukas 12: 13–21

Muuan mies väkijoukosta sanoi Jeesukselle: »Opettaja, sano veljelleni, että hän suostuisi perinnönjakoon.» »Mitä?» kysyi Jeesus. »Onko minut pantu teidän tuomariksenne tai jakomieheksenne?» Hän sanoi heille kaikille: »Karttakaa tarkoin kaikenlaista ahneutta. Ei kukaan voi rakentaa elämänsä omaisuuden varaan, vaikka sitä olisi kuinka paljon tahansa.»

Ja hän esitti heille vertauksen:

»Oli rikas mies, joka sai maastaan hyvän sadon. Hän mietti itsekseen: 'Mitä tekisin? Minun satoni ei mahdu enää mihinkään.' Hän päätti: 'Minäpä teen näin: puran aittani ja rakennan isommat niiden sijaan. Niihin minä kerään koko satoni ja kaiken muun, mitä omistan. Sitten

sanon itselleni: Kelpaa sinun elää! Sinulla on kaikkea hyvää varastossa moneksi vuodeksi. Lepää nyt, syö, juo ja nauti elämästä!’ Mutta Jumala sanoi hänelle: ’Sinä hullu! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta takaisin. Ja kaikki, minkä olet itsellesi varannut – kenelle se joutuu?’
»Näin käy sen, joka kerää rikkautta itselleen mutta jolla ei ole aarretta Jumalan luona.»

Viisaat tietäjät itämaan

säv. ja san. J. H. Hopkins
suom. M. K. T. Pajunen

1. Vii-saat tie - tä - jät i - - tä - maan lah-jat kan - ta - vat tul - - les - saan,
2. Syn-tyi ku - nin-gas kau - - ka - loon, kul-ta kruu-nuk - si tuo - - ta - koon.
3. Tuo-da saan sul - le suit - - suk - keen, lah-jan Ju - ma - lan huo - - nec - seen.
4. Mir-han tuok-su mua muis - - tut - taa; ker-ran Hän käy myös kuo - - le - maan,
5. Kat-so: nou-see Hän kun - - ni - aan, Poi-ka Ju - ma - lan voi - - mas - saan.

hal - ki vir - tain, vuor-ten, hiek - - kain täh - te - ä seu-raa - vat.
Ku - nin - kaam-me, Hä - net saam-me, Hän ai - - na hal - lit - koon.
Kun - ni - aa - si lau - laa kaik - - ki, suu-ruut - ta Ju - ma - lan.
mur-heen huo-kaus, kuo-lon kau - he - us, hau-taan kun sul - je - taan.
Tai - vas lau - laa hal - le - lu - ja, maa vas-taa: hal - le - lu - ja!

Oi, ——— täh - ti kirk-kain, täh - ti tuo, tai-vaal - li - sen va - lon suo.

Län-teen joh - taa, tie - täin oh - jaa ih - meel - li - sen va - lon luo!

I Kristus är hoppet för alla folkslag

Ekumeniska böneveckan för kristen enhet firas 18–25.1.2022 på olika håll i världen. Temat är *Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom* (Matt. 2:2.) Temat hänvisar naturligtvis till den stora berättelsen i Nya testamentet om Jesu födelse. Kristna från Mellanöstern kallar oss att lik de visa från Öster följa stjärnan d.v.s. Jesus och tillbe Gud. Den åtta dagar långa böneperioden påminner oss om Guds vägledning och löften. Vi uppmanas att orientera oss fram i livet med tilliten till att Gud i sin goda vilja öppnar upp en väg där människan enbart ser en återvändsgränd. Detta är en tröstefull tanke åt alla som kämpar på den väg de vandrar. Speciellt nu är hoppet väldigt viktigt eftersom COVID19 pandemin har under de senaste två åren skakat om människornas vardag. Pandemin har också påverkat kyrkornas och de kristna organisationernas verksamhet samt ökat människornas känsla av ensamhet. Likaså prövar klimatförändringen och samhällets utmaningar människornas trygghetskänsla.

Under böneveckan uppmanas vi till självreflektion; bidrar mina val i livet till en hoppfull och rättvisare värld? Är jag Guds medarbetare och strävar jag efter att lindra andras lidande med de gåvor jag har fått? Även kontakten kristna emellan byggs upp genom att man frimodigt delar med sig av sina gåvor ur de olika traditionerna och på det sättet blir enheten ett tecken för hela världen. De kristna i Mellanöstern betonar vikten av samarbete mellan kyrkorna för att hjälpa de hjälpbehövande, att välkomna människor som mist sina hem och som söker efter en fristad, att underlätta bördor för de som är tyngda av dem samt bygga rättvisa och ärliga samhällen. När vi ärar Guds frälsningsverk väcks en tacksamhet som syns i det kristna livet som handlingar för medmänniskans välbefinnande och till Guds ära.

Det är önskvärt att böneveckan firas tillsammans med andra kristna på den egna orten; att lära känna varandra tillsammans med den gemensamma bönen och verksamheten skapar en grund för att Jesu bön om gemenskap och enhet skulle bli en verklighet på den egna orten liksom i den världsvida kyrkan.

Med önskan om välsignad gemensam bönevecka!

Redaktionskommittén

Den bibliska texten

Matteus evangelium 2: 1–12

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid kom några österländska stjärntydare till Jerusalem och frågade: »Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.« När kung Herodes hörde detta blev han oroad, och hela Jerusalem med honom. Han samlade alla folkets överstepräster och skriftlärda och frågade dem var Messias skulle födas. De svarade: »I Betlehem i Judeen, ty det står skrivet hos profeten: Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel.«

Då kallade Herodes i hemlighet till sig stjärntydarna och förhörde sig noga om hur länge stjärnan hade varit synlig. Sedan skickade han dem till Betlehem. »Bege er dit och ta noga reda på allt om barnet«, sade han, »och underrätta mig när ni har hittat honom, så att också jag kan komma dit och hylla honom.« Efter att ha lyssnat till kungen gav de sig i väg, och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var. När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra. I en dröm blev de sedan tillsagda att inte återvända till Herodes, och de tog en annan väg hem till sitt land.

INTRODUKTION AV TEMAT FÖR ÅRET 2022

Enligt Matteus evangelium (2:1–12) representerar uppenbarelsen av stjärnan på himlen ett länge efterlängtat tecken på hopp, som vägledde stjärntydarna och alla människor på jorden till den plats där den sanne kungen och Frälsaren skulle uppenbaras. Denna stjärna är en gåva, ett tecken till hela mänskligheten på Guds kärleksfulla närvaro. För stjärntydarna var det ett tecken på att en kung hade fötts. Med sina strålar leder den mänskligheten till ett större ljus, Jesus, det nya ljuset som lyser upp varje människa som leder oss in i Faderns ära och hans storslagna strålgång. Jesus är det ljus som har kommit in i vårt mörker när han, genom den heliga Anden och jungfru Maria, inkarnerades och blev människa. Jesus är det ljus som trängde sig ännu djupare in i världens mörker, när han för vår frälsnings skull, gjorde sig ödmjuk och blev lydig intill döden. Han gjorde detta för att lysa upp vår väg till Fadern, så att vi skulle kunna lära känna Fadern och hans kärlek till oss, han som gav sin ende Son för vår skull, för att vi skulle kunna tro på honom och inte gå förlorade utan få ett evigt liv.

Stjärntydarna såg stjärnan och följde den. Traditionellt har kommentatorer menat att de olika stjärntydarna symboliserar de folkslag som vid tiden var kända, som ett tecken på att ljuset från stjärnan från östern står för den gudomliga kallelens universalitet. Man har också i stjärntydarnas ivriga sökande efter den nyfödde kungen velat se hela mänsklighetens sökande efter sanning, godhet och skönhet. Mänskligheten har längtat efter Gud sedan skapelsens början för att ge honom sin hyllning. Stjärnan visade sig när det gudomliga barnet föddes vid tidens fullbordan. Den förebådade Guds efterlängtade frälsningshandling, som börjar med inkarnationens mysterium.

Stjärntydarna uppenbarar för oss den enhet som finns i alla folks längtan efter Gud. De reste från fjärran länder och representerade en mångfald av kulturer, men drevs ändå av samma längtan efter att få se den nyfödde kungen. I det lilla skjulet i Betlehem förenas de genom enkla handlingar, genom tillbedjan och att ge gåvor. Kristna är kallade att vara tecken för världen på att Gud överräcker den enhet han önskar. Från skilda kulturer, folkslag och språk delar kristna sitt gemensamma sökande efter Kristus och sin gemensamma önskan att få tillbe honom. De kristnas uppdrag är därför att liksom stjärnan vara ett tecken, som visar mänskligheten vägen i dess längtan efter Gud och vara ett verktyg

genom vilka Gud leder alla till Kristus och bringar enhet mellan alla folk.

En del av stjärntydarnas tillbedjan var att öppna sina skattgömmor, att erbjuda sina gåvor, vilka ända sedan kristendomens ursprung har tolkats som tecken på olika aspekter på Kristus identitet: guld för hans kunglighet, rökelse för hans gudomlighet och myrra som förberedelse för hans död. Gåvorna ger oss en bild av hur olika kristna traditioner bär sina särskilda insikter om Jesu person och verk. När kristna samlas tillsammans och öppnar sina skatter och sina hjärtan i tillbedjan inför Kristus blir alla berikade av de gåvor som delas.

Stjärnan visade sig i öster (Matt 2:2). Det är från öster som solen stiger upp och från det som kallas Mellanöstern framträdde frälsningen, när Gud i sin barmhärtighet välsignade oss med en soluppgång från höjden (Luk 1:78). Men historien om Mellanöstern har varit och är präglad av konflikt och stridigheter, fläckad av blod och förmörkad av orättfärdighet och förtryck. I modern tid, alltsedan den palestinska Nakba (utvandringen av Palestinas arabiska befolkning under kriget 1948) har regionen bevittnat en serie blodiga krig och revolutioner samt uppkomsten av religiös extremism. Berättelsen om stjärntydarna innehåller också mörka sidor, alldeles särskilt Herodes maktfullkomliga order att slakta alla barn som var under två år gamla runt Betlehem (Matt 2:16-18). Grymheterna i dessa berättelser ger ett eko i mellanösterns historia och nutid. Det var i Mellanöstern som Guds ord slog rot och bar frukt: Trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.

Och från detta österland sändes apostlarna ut för att förkunna evangelium ända till jordens yttersta gräns (Apg 1:8). I Mellersta Östern gav tusentals kristna sitt vittnesbörd och tusentals kristna blev martyrer. Och idag är den lilla befintliga kristna befolkningens existens hotad, då många drivs att söka ett säkrare och lugnare liv någon annanstans. Liksom det ljus som utgjordes av barnet Jesus stod hotad, är ljuset från Mellanösterns kristna i allt högre grad under hot i dessa svåra tider. Jerusalem är en kraftfull symbol för kristna, eftersom det är den fredens stad där hela mänskligheten räddades och försonades. Men idag saknas freden i denna stad. Olika parter hävdar sina rättigheter till staden och förnekar andras. Också att be i Jerusalem har blivit föremål för politiska och militära åtgärder. Jerusalem var kungarnas stad, den stad där Jesus drog in, triumferande och förklarad som kung (Luk 19:28-44).

Naturligtvis förväntade sig stjärntydarna att det var i denna kungliga stad som de skulle finna den nyfödde kungen, som uppenbarats genom stjärnan. Men på ett liknande sätt som det är än idag, drabbades hela Jerusalem av oro i stället för att välsignas av den nyfödde frälsarkungen.

Idag, mer än någonsin, behöver Mellersta Östern ett himmelskt ljus för att vägleda dess folk. Stjärnan från Betlehem är ett tecken på att Gud vandrar med sitt folk, känner dess smärta, hör deras rop och lider med dem. Den försäkrar oss att rakt genom växlande omständigheter och smärtfyllda öden, så är Guds trofasthet oförminskad. Herren varken slumrar eller sover. Han vandrar vid sitt folks sida och leder dem tillbaka när de är förlorade eller i fara. Trons väg är en vandring med Gud, som alltid vakar över sitt folk och som leder oss på historiens och livets växlande stigar.

Kristna i Mellanöstern har för denna bönevecka av flera skäl valt temat om stjärnan som steg upp i öster. Medan många västliga kristna främst firar jul, uppmärksammar många av österns kyrkor epifania (trettondedag jul) som en ännu viktigare högtid. Då uppenbaras Guds kärlek för folken i Betlehem och vid Jordan. Fokus i teofanin (den gudomliga uppenbarelsen) är på ett sätt en skatt som kristna från Mellanöstern kan dela med sig till sina bröder och systrar över hela världen. Stjärnan leder stjärntydarna genom tumultet i Jerusalem, där Herodes konspirerar för att mörda oskyldiga människor. Också idag lider oskyldiga av våld och hot om våld. På olika håll i världen flyr unga familjer undan tyranner, sådana som Herodes och Augustus. I dessa situationer söker människor ett tecken på att Gud är med dem. De söker den nyfödda kungen – ömhetens, fredens och kärlekens kung. Men var finns den stjärna som leder vägen till honom? Det är kyrkans uppgift att vara den stjärna som lyser upp vägen till Kristus, som är världens ljus. Genom att vara en sådan stjärna blir kyrkan ett hoppets tecken i en värld av svårigheter och ett tecken på Guds närvaro bland sitt folk, en närvaro som leder dem rakt genom livets svårigheter. Genom ord och genom handling är kristna kallade att lysa upp vägen så att Kristus kan uppenbaras för folken ännu en gång. Men splittringen mellan oss fördunklar ljuset från det kristna vittnesbördet och förmörkar vägen samt hindrar andra att finna sin väg till Kristus. Å andra sidan blir kristna, som förenas i sin tillbedjan av Kristus och öppnar sina rikedomar i ett utbyte av gåvor, ett tecken för den enhet som Gud önskar för hela sin skapelse. Kristna i Mellanöstern erbjuder

detta material för böneveckan för kristen enhet, medvetna om att många i världen upplever stora svårigheter och längtar efter ljuset som leder till den Frälsare som kan övervinna mörkret. Covid-19, den globala pandemin, de efterföljande ekonomiska kriserna och misslyckandet att upprätthålla politiska, ekonomiska och sociala strukturer för att skydda de mest utsatta och sårbara, har tydliggjort ett globalt behov av ett ljus som skiner i mörkret. Stjärnan som lyste i öster för tvåtusen år sedan kallar oss fortfarande till krubban, där Kristus är född. Den leder oss dit, där Guds ande är levande och aktiv, till dopets verklighet och till våra hjärtans förvandling.

Efter att de hade mött Frälsaren och tillbett honom tillsammans återvände stjärntydarna till sina egna länder. De tog en annan väg sedan de hade blivit varnade genom en dröm. På samma sätt måste den bönegemenskap vi delar inspirera oss att återvända till våra liv, våra kyrkor och vår värld på nya vägar. Att färdas på nya vägar är en inbjudan till omvändelse och förnyelse i våra kyrkor och i våra samhällen. Att följa Kristus är vår nya väg. I en flyktig och föränderlig värld behöver de kristna förbli lika målmedvetna och fasta som stjärnhimlen och de skinande planeterna. Men vad betyder det i praktiken? Att tjäna evangeliet idag fordrar att stå upp för mänsklig värdighet, särskilt när det gäller de fattigaste, de svagaste och de marginaliserade. Detta kräver öppenhet och ansvarstagande av kyrkorna, när man möter världen och varandra. Det innebär att kyrkorna behöver samarbeta för att hjälpa dem som drabbats, för att välkomna dem som är på flykt, för att lätta deras bördor och bygga ett rättvist och ärligt samhälle. Det innebär en kallelse till kyrkorna att arbeta tillsammans, så att unga människor kan bygga en framtid som gläder Guds hjärta, en framtid där alla människor kan leva i rättvisa, fred och kärlek. Denna nya väg mellan kyrkorna är den synliga enhetens väg, som vi självuppoftande söker med mod och lyhörddhet, så att vi dag för dag låter "Gud bli allt, överallt" (1 Kor 15:28).

BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA

Dag 1

Vi såg hans stjärna i öster

(Matt 2:2)

Sakarja 4:1–7 *Jag såg ett lampställ, helt av guld*

Psalt 139:1–10 *Du skulle nå mig även där och gripa mig med din hand*

2 Tim 1:7–10 *Den nåd som han skänkte oss i Kristus Jesus*

Joh 16:7–14 *När han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen*

Reflektion

I denna bräckliga och osäkra värld spanar vi efter ett ljus, en stråle av hopp fjärran ifrån. När vi är omgivna av ondska längtar vi efter godhet. Vi spanar efter det goda inom oss själva, men alltför ofta överhoppas vi av vår egen svaghet. Vårt hopp står till den Gud som vi tillber. Gud, i sin visdom, gör det möjligt för oss att hoppas på ett gudomligt ingripande. Men vi kunde inte föreställa oss att Guds ingripande skulle ske genom en person och att Herren själv skulle bli ljuset i vår mitt. Det överträffade alla våra förväntningar. Guds gåva till oss är kraft och kärlek i Anden. Vi rör oss på vägen till det fullkomliga ljuset, inte genom vår egen styrka eller förmåga, utan genom Guds heliga Ande. Mitt i detta mänsklighetens mörker lyser stjärnan från daggryningens öster. Från stjärnan ser vi ett ljus som genomtränger det djupa mörker som skiljer oss från varandra. Stjärnans ljus var inte enbart något som lyste upp vid ett särskilt historiskt ögonblick. Det fortsätter att lysa och ändra historiens ansikte. Genom århundraden har Kristi efterföljare genom sina liv gett världen kunskap om det hopp som inspireras av den heliga Ande. Kristna har burit vittnesbörd om Guds verk i historien. Trots tidernas skiftande öden fortsätter den Uppståndne att skina och rör sig genom historien likt en fyrbåk som vägleder allt i sitt fullkomliga sken och övervinner det mörker som skiljer oss från varandra. Viljan att övervinna det mörker som skiljer oss från varandra utmanar oss att be och arbeta för kristen enhet.

Bön

Gud, vår Herre, låt ditt ljus skina över våra vägar och led oss.

Upplys oss och förbli inom oss. Hjälp oss att upptäcka den krubba i våra hjärtan där det större ljuset vilar. Ljusets Skapare, vi tackar dig för den oförgängliga stjärnans gåva, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Må han bli en fyrbåk för vår vandring, som för oss på enhetens väg i honom. Amen.

Dag 2: Ödmjuka ledare bryter ner murar och bygger med kärlek

”Var finns judarnas nyfödde kung?”

(Matt 2:2)

Jeremia 23:1–6 Han skall vara konung och härska medvishet

Psaltaren 46 Han gör slut på krigen över hela jorden

Fil 2:5–11 Han ...vakade inte över sin jämlikhet med Gud

Matteus 20:20-28 Människosonen har inte kommit för att bli tjänad, utan för att tjäna

Reflektion

Jeremia förkastar det dåliga ledarskap som Israels kungar stod för, som delade och splittrade folket. Det var ett ledarskap som förstörde nationen och drev dess invånare i exil. Men Herren ger ett löfte om en herdekung som ska skapa rätt och rättfärdighet i landet och samla dem som finns kvar i hans flock.

Vår värld behöver gott ledarskap och söker ständigt efter någon som ska kunna uppfylla detta. Men var kan man finna en sådan ledare? Endast i Kristus har vi sett en kung eller ledare efter Guds hjärta. Eftersom vi är kallade att följa honom är vi också kallade att efterlikna hans sätt att som kung vara tjänare i världen och i kyrkan. I Kristus ser vi den som inte bryter sönder och splittrar, utan bygger upp och skapar en värld för att ära Guds namn. Hans välde består inte i att berika sig själv, han använder inte våld. Tvärtom, i honom möter vi en kärleksfull och ödmjuk tjänare, som inte vakade över sin jämlikhet med Gud. Han är den som har kommit för att tjäna i stället för att bli tjänad och hans efterföljare är kallade att göra detsamma.

Idag tvingas människor i Mellanöstern i landsflykt eftersom rättvisa och rättfärdighet blivit bristvaror, inte bara där utan över hela världen. Ändå har vi ett hopp som är starkare, även om jorden skälver och riken vacklar runt oss.

Ledare, både i världen och i kyrkan har ansvar för att föra samman

snarare än splittra Guds folk. Så mycket splittring i världen och i kyrkan har orsakats av begäret efter en position, makt och egen vinning. En trovärdig efterföljelse innebär att efterlikna Kristi tjänande ledarskap, så att splittringen både i världen och i kyrkan kan övervinnas. När vi verkar för rätt, rättvisa, fred och allas välgång, bär vi ödmjukt vittnesbörd om den tjänande herdekungen och leder andra in i hans närvaro.

Bön

Gud, vår tillflykt och styrka, vi prisar dig för att du är en rättvis och rättfärdig Gud. Vi bekänner inför dig att vi ofta har eftersträvat världsliga sätt att vara ledare. Hjälp oss att söka efter vår herre Jesus Kristus, inte i de mäktigas palats, utan i den enkla krubban och att följa honom i hans mildhet. Ge oss mod att ge ut oss själva när vi tjänar varandra i lydnad mot dig.

Vi ber i Kristi namn som med Dig och den heliga Anden regerar för evigt i ära. Amen.

Dag 3: Kristi närvaro förändrar världen i grunden

När kung Herodes hörde detta blev han oroad, och hela Jerusalem med honom

(Matt 2:3)

Nehemja 4:18-21 Vi fortsatte arbetet ... från gryningen till dess att stjärnorna började synas

Psaltaren 2:1-10 Varför är folken i uppror...?

2 Thess 2:13 – 3:5 Herren är trofast, han skall styrka er

Matteus 2:1-5 Han blev oroad, och hela Jerusalem med honom

Reflektion

Herren är mitt ibland oss. Kristi ankomst stör världens ordningar. I motsats till somliga av världens ledare kommer Herren i ödmjukhet och avvisar alla orättvisor och allt förtryck som hör ihop med strävan efter makt och status. Jesu ankomst inbjuder oss till förvandlade hjärtan och förändrade liv, så att människor befrias från allt som avhumaniserar och orsakar lidande. Jesus visar oss att Gud finns hos den som lider, eftersom varje människa har värdighet som Guds älskade barn. Jesu närvaro kan oroa, eftersom han skakar om säkerheten hos de rika och de

mäktiga, de som endast er sina egna intressen och inte bryr sig om det allmännas bästa. Men för dem som arbetar för fred och enhet innebär Kristi ankomst ett hoppets ljus.

Idag inbjuds vi till att engagera oss i det konkreta arbetet för att rättvisa ska bli verklighet i vår värld. Det innefattar behovet av att reflektera över och bekänna när våra vägar inte är rättvisans och fredens väg – Guds väg. När kristna arbetar tillsammans för rättvisa och fred blir våra ansträngningar mer kraftfulla. Och när kristna arbetar tillsammans får vår bön om kristen enhet ett synligt tecken, så att andra kan känna igen Kristi närvaro i vår värld idag. Genom våra ord och handlingar kan vi föra hoppets ljus till många som lever i ett mörker av politiska oroligheter, social fattigdom och strukturell diskriminering. Det glada budskapet är att Gud är trofast och alltid stärker och beskyddar från det som skadar oss, och inspirerar oss till arbete för andras bästa, särskilt dem som lever i ett mörker av lidande, hat, våld och smärta.

Bön

O Herre, du har visat oss vägen ut ur mörkret, till Jesus. Du har tänt hoppets stjärna i våra liv. Hjälp oss att förenas i vår vilja att bära fram ditt rike av kärlek, rättvisa och fred och så föra hoppets ljus till alla som lever i förtvivlans mörker och besvikelse. Tag vår hand, Herre, så att vi kan se dig i våra dagliga liv. När vi följer dig, tag bort vår rädsla och ångest. Låt ditt ljus lysa över oss och sätt våra hjärtan i brand så att din kärlek omger oss med värme. Lyft oss upp till dig, du som har uttömt dig själv för vår skull, så att våra liv kan ära dig, Fader, Son och helig Ande. Amen.

Dag 4: Fastän små och utsatta, saknar vi ingenting

Du Betlehem ...är ingalunda ringast

(Matteus 2:6)

*Mika 5:2-5a, 7-8 Från dig ... skall jag låta en härskare över Israel komma
Psaltaren 23 Herren är min herde, ingenting skall fattas mig
1 Petr 2:21-25 Nu har ni vänt tillbaka till era själars herde
Luk 12: 32-40 Var inte rädd, du lilla hjord*

Reflektion

I den lilla och obetydliga staden Betlehem gjorde Herren, Guds son, sitt inträde i världen. I en enkel kvinnas livmoder tog han mänsklig gestalt

och valde ett liv i enkelhet. Han blev ett frö i åkern, jäst i degen och en liten stråle av ljus. Detta ljus har uppfyllt världen. Från det obetydliga Efrata kom en härskare, en herde och våra själs vårdare. Fastän han är vår herde blev han Lammet som bar världens synd för att vi skulle bli helade. Fastän Betlehem hade liten betydelse bland de framstående släkterna i Juda blev denna stad stor eftersom där föddes herdarnas herde och kungarnas kung. Namnet Betlehem betyder ”brödhuset” och kan vara en bild för en kyrka som erbjuder världen livets bröd. Kyrkan, ett Betlehem för idag, fortsätter att vara en plats där de svaga och maktlösa välkomnas och där var och en har sin plats. Dessa hopsamlade frön blir till skörd, jästen bär en väldig kraft när den församlas, koncentrationen av ljusstrålar blir till en ledstjärna.

Mitt i världens politiska oro, utbredda girighet och maktmissbruk, lider kristna av förföljelse och marginalisering. Precis som andra i Mellanöstern lever de kristna med oro för våld och orättfärdighet. Ändå är de inte rädda, eftersom Herden vandrar med dem, samlar dem till en flock och gör dem till ett tecken på hans kärleksfulla närvaro. När de är samlade är de jästen som får degen att jäsa. I Kristus ser de sin förebild i ödmjukhet och från honom hör de kallelsen att övervinna splittringen och församlas till en hjord. Även om de är få följer de i sitt lidande stegen från Lammet som led för världens frälsning. Även om de är få, är de fasta i hoppet och saknar ingenting.

Bön

Gode herde, splittringen i din lilla hjord väcker den heliga Andens sorg. Förlåt oss våra alltför ljumma försök att göra din vilja. Sänd oss visa herdar som efter ditt eget hjärta erkänner splittringens synd och i helighet vill leda kyrkorna fram till enheten i dig. Vi ber dig, Herre, hör vår bön. Amen.

Dag 5: Vägled av en enda Herre

Stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem

(Matteus 2:9)

2 Mos 13:17-14:4 *Herren gick framför dem i en molnpelare*
Psaltaren 121 *Jag ser upp emot bergen: varifrån skall jag få hjälp?*
Upp 22:5-9 *Herren Gud skall lysa över dem*
Matteus 2:7-10 *Stjärnan som de hade sett gick före dem*

Reflektion

Åter och åter igen berättar skriften hur Herren Gud vandrar med sitt folk, skyddar och vakar över dem, dag och natt. Vägen är inte alltid rak. Ibland leds vi att följa våra egna steg tillbaka, i andra fall att börja om på en ny väg. Men under hela vår resa genom livet kan vi lita på att Gud, som varken sover eller slumrar skyddar oss, om än våra fötter slinter och vi faller.

Också i det djupaste mörkret är Guds ljus med oss. Hans ljus skiner genom de profeter som han sänder för att vägleda Guds folk på deras väg och påminna dem om förbundet. Och allra tydligast, när tiden var inne, sände Gud sin enfödde Son, Jesus Kristus. Han är det ljus som visar vägen för alla länder, Guds ära i världen, det gudomliga livets källa som beseglat det nya förbundet i sitt blod.

Vägen fram till enhet med varandra och till djupare enhet med Kristus är inte alltid lätt att se. I våra ivriga försök att själva bygga enheten är det lätt att förlora sikten för det som är ett grundläggande budskap i skriften: Att Gud inte överger sitt folk ens i dess misslyckanden och splittring. Detta budskap innebär inte bara ett hopp för kristna, utan för hela världen. Som berättelsen om stjärntydarna påminner oss om, leder Gud folk av alla slag med stjärnans ljus, till platsen där Kristus, världens ljus, kan finnas. Gud sänder sin heliga Ande vars ljus gör det möjligt för oss att med trons ögon se sanningen i det gudomliga barnet och få del av kallelsen att låta allting försonas och enas i honom. Samma Ande leder oss genom mörker och sorg in i Kristi ljus och liv.

Bön

Vår herre Gud och Fader, du sände stjärnan för att leda stjärntydarna till din enfödde Son. Öka vår tillit till dig och låt oss varje dag känna att du vandrar tillsammans med oss och vakar över ditt folk. Lär oss att följa din heliga Andes vägledning, hur oväntad än vägen framstår, så att vi kan ledas till enhet i Jesus Kristus, världens ljus. Öppna våra ögon för din heliga Ande och stärk oss i vår tro så att vi kan bekänna att Jesus är Herre och tillbedja och glädjas i honom, så som stjärntydarna gjorde i Betlehem.

Vi ber om denna välsignelse i din son Jesu Kristi namn. Amen.

Dag 6: Samlade i tillbedjan omkring en enda Herre

De fann barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom

(Matteus 2:11)

2 Mos 3:1–6 *Mose skylde sitt ansikte. Han vågade inte se på Gud.*

Psaltaren 84 *Ljuvlig är din boning, Herre Sebaot!*

Uppenb 4:8–11 *Tillbe honom som lever i evigheters evighet*

Matteus 28: 16–20 *När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom*

Reflektion

När stjärntydarna från fjärran länder kom till Betlehem och såg barnet hos sin mor föll de ner och hyllade honom. På samma sätt bländas vi av närvaron av Guds uppenbarelse bland oss och böjer våra knän. Det påminner om hur Mose, vid den brinnande busken, skylde sitt ansikte av rädsla för att se Gud. När lärjungarna såg den uppståndne Kristus på berget i Galileen blev de häpna och förbryllade. Ändå hyllade de honom. I den himmelska liturgin föll de tjugofyra äldste ned framför Honom som satt på tronen. Då vi möter Guds närvaro svarar vi på den genom att skåda, häpna och tillbe.

Ser vi? Häpnar vi? Tillber vi i sanning? Hur ofta ser vi inte utan att förstå eftersom våra ögon förblir blinda inför Guds närvaro? Hur kan vi tillbe i sanning om vi inte först har sett.

Med våra begränsade perspektiv ser vi ofta våra meningsskiljaktigheter, men glömmer att vår ende Herre gett sin frälsande nåd till oss alla och att vi har del i en enda Ande, den som manar oss till enhet. I vår stolthet följer vi ofta våra egna regler och mänskliga vanor men bortser från den kärlek vi är kallade att dela som ett folk, rättfärdiggjorda i Kristi blod och med en gemensam tro på Jesus som vår Frälsare.

Som gemenskaper som lever av den heliga Anden kallas våra kyrkor att vandra tillsammans till Jesusbarnet, för att hylla honom som ett folk. Barmhärtighetens Ande leder oss till varandra och fram till vår ende Herre. Vår framtid i Gud är en framtid i enhet och kärlek och vår väg fram till detta mål måste präglas av samma sanna enhet i Kristus.

Bön

Barmhärtighetens Gud, du gav den blinde möjlighet att känna igen dig som Frälsaren. Hjälp oss till omvändelse. I din barmhärtighet, ta bort fjällen från våra ögon och led oss till att tillbe dig som vår Gud och Frälsare. Mitt i vår sorg och misströstan, trots djupet av våra synder, ge oss förmågan att älska dig av hela vårt hjärta. Må vi vandra tillsammans vägleda av ditt ljus, med ett hjärta och ett förstånd som om vi vore de första lärjungarna. Må nåden från vår Herre Jesus Kristus komma över oss så att vi tillsammans tillber dig i den heliga Andens gemenskap och bär vittnesbörd om dig till alla dem som finns runtomkring oss. Amen.

Dag 7: Gemenskapens gåvor

De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra

(Matteus 2:11)

Hosea 6:1–6 *Ty jag vill se kärlek, inte slaktoffer*

Psaltaren 100 *Gå in genom hans portar med tacksägelse, kom till hans förgårdar med lovsång*

Apg 3:1–10 *Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig.*

Matt 6:19-21 *Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara*

Reflektion

På vår resa till Betlehem, brödets stad, begrundar vi stjärntydarna som kom för att hylla Jesusbarnet. De öppnade sina skattgömmor och gav den nyfödde kungen gåvor av guld, rökelse och myrra.

Vår historiska splittring, vår olyckliga fixering vid regler och ordningar och vår upptagenhet av världsliga saker har brutit sönder och splittrat oss. Vilka gåvor är vi beredda att räcka över till den kung som har kommit för att upplysa våra liv och leda oss till enhetens välsignelser? Vi vet att Gud inte vill ha våra rikedomar eller brännoffer. Gud vill istället att vi låter hans kraft verka genom vår fattigdom: ”Silver eller guld har jag inte”. Herren önskar pulserande hjärtan, fulla av kärlek till honom och till våra bröder och systrar i Kristus, som vi har skilts från. Hjärtan som flödar över av barmhärtighetens gärningar. Hjärtan som är botfärdiga och önskar förändring.

Låt oss förbereda till honom den gåva som är ett kärleksfullt hjärta.

Att knäböja i tillbedjan kräver ett ångerfullt hjärta, inför den synd som

splittrar, i lydnad för den Ende som vi tjänar. Denna ånger helar och försonar allt som gått sönder eller sårats i oss, omkring oss och mellan oss kristna.

Kristus har redan gett sin kyrka enhetens gåva. Vi växer i gemenskap när vi delar de gåvor som vi i våra olika traditioner har tagit emot och erkänner att källan till alla våra gåvor är Herren.

Bön

Allt lov, ära och tacksamhet tillhör dig, O Gud. I din Son har du uppenbarat dig själv både för dem som väntat länge på din ankomst och för dem som inte väntat dig alls. Du känner det lidande som omger oss, den smärta som vår oenighet förorsakar. Du ser en värld av splittring och en försämrad situation i Mellanöstern idag – den plats där du valde att födas, den plats som helgades av din närvaro. Vi ber att du skall ge våra hjärtan och vårt förstånd förmågan att lära känna dig. När vi förenar oss med stjärntydarna som kom från fjärran ber vi att du skall öppna våra hjärtan för din kärlek och för vår kärlek till våra bröder och systrar runt omkring oss. Ge oss vilja och möjligheter att arbeta för den här världens förvandling och erbjuda varandra gåvor som berikar vår gemenskap. Ge oss av dina oändliga gåvor och välsignelser. Tag emot vår bön i dins Son, Jesu Kristi namn, han som lever och regerar med dig och den heliga Anden. Amen.

Dag 8: Bortom de bekanta vägar som skiljer oss åt, mot Guds nya vägar

De tog en annan väg hem till sitt land

(Matteus 2:11)

Jeremia 31:31–34 Jag skall sluta ett nytt förbund med Israel

Psaltaren 16 Du visar mig vägen till liv

Efes 4:20–23 Se till att ni förnyas i ande och förstånd

Matteus 11:25–30 för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn.

Reflektion

Vi vet inte vad stjärntydarna tänkte – de som var experter på astronomi och navigation – när de uppmanades att ta en annan väg hem. De kan ha blivit mycket förvirrade, men samma ljus som väglett dem visade dem

att det fanns en annan väg, en annan möjlighet. De kallades att ändra riktning.

Vi är ofta låsta vid att göra saker så som vi är vana och se på världen på ett bestämt sätt. När dessa sätt eller vägar är stängda undrar vi hur vi skall komma vidare och fortsätta vår resa. Guds himmelska försyn finns alltid där för att visa oss att det finns en annan väg i beredskap för oss. Gud är där för att förnya sitt förbund och för att lyfta oss upp från vår otålighet när vi upplever en motgång. Vi behöver bara lita på att den ständigt Ende som gav oss ljuset finner en väg framåt när våra vägar och stigar tycks blockerade. En ny början är alltid möjlig när vi är villiga att öppna oss för Andens verk. Som kyrkor ser vi bakåt för att få vägledning och vi ser framåt för att söka nya vägar så att vi kan fortsätta att återspegla evangeliets ljus med förnyad glöd och ta emot varandra som Kristus tagit emot oss, till Guds ära.

Längs de gamla välkända vägarna har kristna gemenskaper vandrat isär från varandra. På de nya vägar som Gud kallar oss till går kristna tillsammans och blir vänner på vandringen. Att finna dessa nya vägar kräver insiktsfullhet, ödmjukhet och mod. Nu är tiden för omvändelse och försoning.

Bön

Barmhärtige Gud, när vi inte kan föreställa oss någon annan väg än den vi går på, och när vi tror att alla andra vägar är stängda, så finns du ändå där. Du är de förnyade löftenas Gud. Vi upptäcker att du kan öppna nya och oväntade vägar framför oss. Vi tackar dig för att du överträffar våra förväntningar. Vi tackar dig för din vishet som övergår allt förstånd.

Vi tackar dig för att dina nya vägar kan öppna kreativa och oväntade möjligheter. Om vi söker på våra kartor utan att finna vägen framåt så kommer vi ändå att finna dig som leder oss på en bättre väg.

Vi ber genom Jesus Kristus, vår Herre, tillsammans med den heliga Anden att du alltid skall leda oss tillbaka till dig. Amen.

PLAKAT OM TVÅ EKUMENISKA BÖNDAGAR ÅR 2022

Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.
(Matt 2:1–12)

Vi människor behöver hopp. Hoppet ger tro på morgondagen och bär över svåra och tunga perioder. Coronapandemin har undergrävt människors hopp och ersatt det med osäkerhet, rädsla för morgondagen, hopplöshet och otrygghet. Vi har upplevt stora förändringar på kort tid.

Men vi har också sett glimtar av hopp som har varit som stjärnor på en mörk himmel. Efter begränsningarna har vi fått tillfälle att träffa nära och kära och återuppta hobbyverksamheter. Medicinska framsteg för att besegra pandemin har också gett oss hopp. Samhället har fungerat och klarat av att skydda sina medborgare.

Enligt den kristna tron bjuder Gud in människan att byta förtvivlan mot hopp och mörker mot ljus. Ekumeniska böneveckans tema lyfter fram Kristus som hoppet, hoppet om härligheten. De österländska stjärntydarna gjorde en besvärlig resa för att hitta en kung. Stjärnan ledde dem hela vägen till Betlehem, där de såg Jesusbarnet, hyllade honom och gav honom gåvor. De hittade det de letade efter och stjärnan ledde dem till målet.

Temat för Ekumeniska ansvarsveckan år 2022 är måttlighet. Vi har kallats att delta i Skaparens verk genom att ta hand om skapelsen. Mänskligheten kallas till måttlighet både i frågan om vårt levnadssätt och vår konsumtion. Konsumtionen, i synnerhet det som konsumeras i rika länder, påverkar hela världen. Klimatförändring, ekonomiska och sociala orättvisor och en livsstil som är ekologiskt ohållbar hotar världens framtid.

Bibeln varnar oss för habegär. Våra egna val påverkar jordens hållbara utveckling. Att naturens mångfald bevaras påverkar också vårt välmående. Människan är helt beroende av balansen i skapelsen.

Jordens ekosystem är en känslig helhet. Genom kreativitet samt ett

måttligt och ansvarskännande levnadssätt kan var och bidra till hoppet om en bättre morgondag.

Budskapet om hopp inbjuder oss att be och verka för skapelsens bästa. Mitt i utmaningar och svårigheter tror vi att Gud agerar genom oss för att skapa en värld där rättvisa, fred och solidaritet mellan människor blir verklighet.

I Helsingfors den 11 oktober 2021

Republikens president
Sauli Niinistö

BÖNDAGARNAS BIBELTEXTER 2022

18.1. *Böndag för kristen enhet*

Neh 9:12

Du ledde dem om dagen i en pelare av moln
och om natten i en pelare av eld,
som lyste den väg de skulle gå.

Kol 1:24–27

Nu gläder jag mig över att få lida för er. Vad som ännu fattas i Kristi lidanden, det lider jag i mitt eget kött, för hans kropp, som är kyrkan. Dess tjänare har jag blivit, enligt det uppdrag som Gud har gett mig för er skull: att låta Guds ord nå sin fullbordan. Detta är den hemlighet som har varit fördold i alla tider och släktled men nu har uppenbarats för hans heliga. Gud ville låta dem veta vilken härlig skatt hedningarna har i denna hemlighet: Kristus finns hos er, hoppet om härligheten.

Matt 2:1–12

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid kom några österländska stjärntydare till Jerusalem och frågade: »Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.« När kung Herodes hörde detta blev han oroad, och hela Jerusalem med honom. Han samlade alla folkets överstepräster och skriftlärdar och frågade dem var Messias skulle födas. De svarade: »I Betlehem i Judeen, ty det står skrivet hos profeten: Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel.«

Då kallade Herodes i hemlighet till sig stjärntydarna och förhörde sig noga om hur länge stjärnan hade varit synlig. Sedan skickade han dem till Betlehem. »Bege er dit och ta noga reda på allt om barnet«, sade han, »och underrätta mig när ni har hittat honom, så att också jag kan komma dit och hylla honom.« Efter att ha lyssnat till kungen gav de sig i väg, och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var. När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra. I en dröm

blev de sedan tillsagda att inte återvända till Herodes, och de tog en annan väg hem till sitt land.

24.10. Böndag för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar

Rut 1:6

Då bröt Noomi upp tillsammans med sina svärdöttrar för att vända hem från Moab. Där hade hon nämligen fått höra att Herren hade tagit sig an sitt folk och gett det bröd.

1 Tim 6:6–8

Och visst ger religionen god lön om man nöjer sig med det nödvändiga, för tomhänta kom vi till världen och tomhänta skall vi gå ur den. Har vi mat och kläder skall vi vara nöjda.

Luk 12:13–21

Någon i hopen sade till honom: »Mästare, säg åt min bror att dela arvet med mig.« Han svarade: »Vem har satt mig till att döma eller skifta mellan er?« Och han sade till dem: »Akta er för allt habegär. En människas liv beror inte av överflöd på ägodelar.« Sedan gav han dem en liknelse: »En rik man hade fått god skörd på sina jordar. Han tänkte för sig själv: 'Vad skall jag göra? Jag har inte plats för hela skörden.' Han sade: 'Så här skall jag göra. Jag river mina lador och bygger större så att jag får rum med säden och allt annat jag äger. Sedan kan jag säga till mig själv: Nu min vän är du väl försörjd för många år framåt. Du kan vila ut. Ät, drick och roa dig.' Men Gud sade till honom: 'Din dåre, i natt skall ditt liv tas ifrån dig, och allt du har lagt på hög, vem skall få det?' Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud.«

Ifrån Östern vi vise män

We three kings of Orient are

Engelsk text: John H Hopkins Jr, 1857

Svensk text: Per Harling, 2021

Musik: John H Hopkins Jr, 1857

♩ = 74

1. I - från Ös - tern vi vi - se män bär på gå - vor på vand-ring-
2. Till Guds barn vi bär fram vårt guld. En gång skall han bort-ta vår
3. Rö - kel - se i bön vi bär fram till den lil - le i krub-bans
4. Myr - rans väl - doft är vår pre - sent till det barn som him-len oss
5. Ä - ra Gud som här ta - git kropp i ett barn av kär-lek och

8

en. Vi så gär - na föl - jer stjär - nans väg up - på him - me - len.
skuld. Om än ung än är han kung - en, kom-men för värl - dens skull.
famn. Bö - ner sti - ger, rö - ken spri - der bar-nets lov i Guds namn.
sánt. Dof - ten av den bärs mot gra - ven, men, se, den står på glänt!
hopp. Him - lens lov - sång fyl - ler jor - den, tack-sam-het sti - ger opp!

16

O, und - rets stjär - na, him - lens skatt, du som ly - ser upp vår natt,

26

led oss, för oss fram mot bar - net, värl - dens ljus med him - melsk makt.

A night sky with a crescent moon and silhouettes of the Three Kings on camels. The scene is dark with a gradient from black to a light blue and orange glow on the horizon. The silhouettes of the kings and their camels are positioned along the horizon line. The text is overlaid on the sky.

*Vi har sett hans stjärna gå upp
och kommer för att hylla honom*

Matt 2:2

Böneveckan för kristen enhet 2022

Rukousviikon aineisto myös verkossa
Böneveckans material finns också på nätet
www.ekumenia.fi

Värikuvia on ladattavissa
Färgbilder kan laddas ner från
www.ekumenia.fi

Näimme hänen tähtensä
nousevan ja tulimme
kunnioittamaan häntä

Matt. 2:2

Kristittyjen ykseyden rukousviikko 2022

Rukousviikon aineisto myös verkossa
Böneveckans material finns på nätet
www.ekumenia.fi